

[Bolvig]

skulle være så dristige måske at sige til alle danske virksomheder eller alle danske eksportvirksomheder: for hver ekstra, I ansætter nu, efter den 1. februar f. eks. og det næste år, vil der blive udbetalt halv arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror, det virkelig ville kunne hjælpe. Vi ved alle sammen, at der står en masse maskineri, som ikke benyttes. Et sådant tilbud og en sådan mulighed tror jeg pludselig vil bevirke, at man vil bruge også det produktionsapparat, som i øjeblikket står stille.

Vi skal vise solidaritet med de udsatte, solidaritet med kvinderne og med de unge, og vi har et ansvar. Vi må nok erkende fra alle partier, at vi ikke har været dygtige nok til at klare dette problem. Det er baggrunden for, at vi nu må lægge fordomme og egen prestige til side og modtage den indbydelse, der er kommet, til, at vi i fællesskab forsøger at gennemgå alle de ideer og synspunkter, vi har, med åbent sind og en åben vilje til samarbejde, således at vi ved en tilsvarende debat næste år kan erkende, at vi er inde på rette vej, at vi ikke længere kun anvender, når planen her bringes til udførelse, 25 pct. af midlerne til en aktiv indsats og 75 pct. af de mange milliarder kroner, vi bruger til ledighedsbekæmpelse, til en passiv indsats. Det skulle næste år gerne være modsat.

Arne Melchior (CD):

Min overskrift lyder: CD vil som hidtil medvirke til ethvert initiativ til nedbringelse af ledighedstallet. Dette er bl. a. en væsentlig årsag til, at vi er deltagere i det nuværende forlig, som blandt sine bestemmelser har en lang række foranstaltninger med dette vigtige formål for øje.

Når dette er sagt, vil jeg tillade mig at stjæle en af de korteste boganmeldelser, der nogen sinde er skrevet her i landet, til en vis karakteristisk af den redegørelse, som arbejdsministeren har lagt på bordet til os. Boganmeldelsen lød sådan:

»Denne bog indeholder meget, som er nyt, og meget, som er godt. Desværre er det nye ikke godt og det gode ikke nyt.«

Det er måske en lidt hård karakteristisk, men der er dermed også sagt, at der er gode ting i den. Det er i hvert fald ikke ment som en bebrejdelse til vores ihærdige og kompetente arbejdsminister. Men selvfølgelig, set i

lys af oplægget, som kom fra statsministeren i begyndelsen af december, må vi jo nok sige, at det er lidt af en fuser. Selv om arbejdsminister Svend Auken rager højt op, hvad angår fysisk højde, har han ikke kunnet nå de himmelske højder; der er ikke foregået nogen åbenbaring, som har givet sig udslag i, hvad han her har skrevet til os.

Han skal have ros for, at indledningen især er meget realistisk. Beskrivelsen af situationen er sørgeligt realistisk. Den tilvækst i arbejdsløsheden, som er sket i løbet af de sidste 6-12 måneder, er efter min opfattelse sørgeligt ægte. Paradoksproblemet er så godt som forsvundet fra det danske arbejdsmarked, og derfor trænger løsninger – og enhver delløsning er velkommen – sig selvfølgelig stærkere på nu end tidligere.

Hr. Søren B. Jørgensen sagde på socialdemokratiets vegne – eller var det kun på sine egne? – at der rundt omkring i landet sidder masser af mennesker med gode ideer til at få denne arbejdsløshed nedbragt og afskaffet. Det lyder næsten utroligt. Sidder de virkelig med dem rundt omkring i landet og kommer ikke frem med dem? Er der ikke tusinde læserbreve i aviserne hver dag, er der ikke kommunikationsveje på alle leder og kanter? Sidder de virkelig rundt omkring med dem? Hvor er det, de sidder? I amterne, i kommunerne, i arbejdsanvisningen, i skolerne? Det er netop at se væk fra det realistiske. Det passer jo ikke. Hr. Søren B. Jørgensen har vel så megen forbindelse med græsrodderne, at han ville vide at skaffe dem frem, hvis de fandtes.

Noget af det mest konkrete, der findes, er Bremerplanen, som flere har nævnt her. Jeg kan forstå, at arbejdsministeren ikke anser den for en åbenbaring. Det anser jeg den heller ikke for at være, men jeg anser den for at være ret værdifuld, og det undrer mig egentlig, at denne ikke mindst fra forskellige fagforbunds side meget anbefalede bog overhovedet ikke synes at have sat sig nogen spor i arbejdsministerens redegørelse. Det er med denne Bremerplan, som Storm P. har sagt om vejret: alle taler om den – det har de også gjort her i dag – men der er ikke rigtig nogen, der gør noget ved den. Hvorfor gør de ikke det? Formanden for Specialarbejderforbundet, Hardy Hansen, har givet den den anbefaling, at det er på høje tid, at regering og folketing samler sig sammen for at reali-